МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА НІМЕЦЬКОЇ ТА РОМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ НА ЕТАПІ ПРОФІЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Кваліфікаційна робота (проєкт)
на здобуття ступеня вищої освіти “бакалавр”

Виконав: студентка 4 курсу 481 групи
Спеціальності 014.02 Середня освіта
(Мова і література іспанська)
Освітньо-професійної (наукової)
програми бакалавр
Пшеніцина Валерія Олександрівна

Керівник: к.ф.н, доц. Ткаченко Л.Л.
Рецензент: к.ф.н, доц. Акішина М. О.

Херсон – 2020

ЗМІСТ

ВСТУП……..…….…….…3

РОЗДІЛ 1. ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧА КОМПЕТЕНЦІЯ ТА ЇЇ ФОРМУВАННЯ НА БАЗІ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ.....….8

1.1. Особливості та розбіжності понять «країнознавство» та «лінгвокраїнознавство»…….**8**

1.2. Сутність лінгвокраїнознавчого аспекту у змісті викладання іноземної (іспанської) мови……..……...…….**12**

1.3. Формування лінгвокраїнознавчої компетенції на старшому етапі в ЗСО…….**15**

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ В ЗСО ……...….....….22

2.1. Складові лінгвокраїнознавчого аспекту та компетенції, що використовується на практиці в іспанській мові…….....…..22

2.2. Лінгвокраїнознавчий аспект та його використання на урокаї іноземної мови……...25

2.3. Методична розробка та способи міжкультурної взаємодії з використанням лінгворкаїнознавчого аспекту …..……...….29

ВИСНОВОК……..37

СПИСОК ВИКОРИСТАННИХ ДЖЕРЕЛ……..40

ДОДАТОК А…….45

ВСТУП

Іспанська мова – одна з найпоширеніших міжнародних мов світу і одночасно популярна мова спілкування в бізнес – середовищі. Іспанською мовою говорять понад півмільярда людей на чотирьох континентах у двадцяти двох країнах і входить до п’ятірки найважливіших мов міжнародного спілкування, культури, музика, бізнесу тощо. Високий рівень знання іспанської мови, а також адекватний її переклад неможливий без знання її одного з найскладнішого, але того, на якому постійно зосереджена увага лінгвістів, розділі – фразеологія.

Для кращого розуміння мовного явища, такого як фразеологія необхідно розробляти та вдосконалювати методи їх класифікації та вивчення. Нові підходи до вивчення фразеологізмів сприятимуть упорядкуванню їх засвоєння. Вивчення фразеології є загальною проблемою, оскільки на розуміння та вміння правильно використовувати фразеологію впливає загалом рівень мовних навичок мовця [1, с. 11-16].

Фразеологічні сполучення – важливий стилістичний пристрій який відіграє певну роль у розумінні культури та менталітету людей та суспільства.

Фразеологічні висновки є важливою частиною національної ідентифікації та є скарбницею народної мудрості та моралі. Основна функція фразеологічних одиниць надання кольору язику більш вираженим. За допомогою фразеології можна висловити думку стисло. Для вивчення фразеології використовують різні підходи: вивчити їх походження, структуру, семантику тощо.

Знання про культуру країни, мова якої вивчається, викладаються в рамках різних курсах, назви та зміст яких змінювалися протягом останніх десятиліть. Ще в 1973 р. Е.М. Верещагін та В.Г. Костомаров використовували термін "лінгвокраїнознавство" для опису методів ознайомлення слухачів іноземної мови з новою культурою. Такі вітчизняні та

зарубіжні вчені, як І.Васильцова, Л.Б.Воскресенська, О.О.Коломінова, А.К.Солодка, Г.Д.Томахін.

Теоретичне та експериментальне вивчення мовного аспекту процесу викладання іноземної мови здебільшого відображено у роботах Н.П.Доценка, Н. І. Зінченка, В. А. Куркової, М. А. Нефедова, Б. С. Островського, С.Ю.Ремізова, Н.М.Сергеєва, Чайковський. Однак сучасні дослідження недостатньо підкреслюють можливість представлення великої кількості мовних матеріалів з обмеженою кількістю уроків, присвячених викладанню цієї дисципліни, а також недооцінюють роль лінгвокраїнознавства як сильного важеля, щоб зацікавити учнів у вивченні іноземної мови протягом всього процесу навчання та опори і підтримки мотивації [2, с.84-89].

Актуальність теми дослідження визначається її спрямованістю на лінгвістичні та стилістичні аспекти вивчення іспанської мови та фразеології з точки зору перекладу. Іспанська фразеологія є особливо цікаво тим, що містить групу ідіом, не характерних українській мові, через особливі умови їх використання лише для іспанської мови в певних конкретних ситуаціях. Тому тема дослідження є актуальним питання пошуку найбільш відповідних українських одиниць у перекладі з іспанських фразеологізмів через призму вивчення та використання іспанської фразеології на старшому етапі в ЗСО.

Метою роботи є вивчення то розкриття принципів формування лінгвокраїнознавчої компетенції на матеріалі фразеологізмів в іспанській мові.

Основні завдання дослідження:

1. Проаналізувати додаткову літературу з обраної теми;
2. Визначити загальну концепцію лінгвокраїнознавчої компетенції та дати її тлумачення;
3. Визначте основні компоненти лінгвокраїнозначої компетенції на матеріалі використаних джерел;
4. Відстежити основні шляхи лінгвокраїнознавчої компетенції;

5. Визначити загальний термін "фразеологія" та окреслити його найбільш об'єктивне тлумачення;
6. Охарактеризувати фразеологічні одиниці та визначити їх основні функції;
7. Проаналізувати формування лінгвокраїнознавчої компетенції на матеріали іспанських фразеологізмів.

Обєктом дослідження є фразеологічні одиниці в іспанській та українській мові.

Предметом дослідження є формування лінгвокраїнознавчих аспектів на матеріалі іспанської мови та іспанськиї фразеологізмів.

Матеріалом для дослідження були обрані джерела та праці видатних вчених, що досліджували обрану тему, та які зазначені у списку використаних джерел. Вибір теми зумовлено насамперед значенням лінгвокраїнознавчої компетанції і збагачення фразеологічного складу іспанської мови, а також недостатньою розробленістю цієї проблеми, відсутністю спеціальних робіт, присвячених дослідженню формування лінгвокраїнознавчого аспекту на старшому етапі в ЗСО.

Методи і прийоми дослідження. У роботі використовується: контекстологічний метод, що дозволив виявити взаємодію фразеологізмів з іншими елементами тексту; метод фразеологічного опису – зумовлено вивченням узуального й оказіонального вживання фразеологічних одиниць. У роботі використовувався також компонентний аналіз, який дозволив здійснити проникнення у глибинну семантику досліджуваних фразеологічних одиниць.

Структура та обсяг роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатку. Загальний обсяг бакалаврської – 47 сторінок, з них – 35 сторінок основного тексту. Список використаних джерел містить 45 праць, з них 9 – іноземними мовами.

У вступі обґрунтовано вибір теми, її актуальність та наукову новизну, визначено мету, завдання й основні положення, які винесені на захист,

описано методи дослідження та подано теоретичне й практичне значення його результатів.

У першому розділі розглянуто одну з актуальних проблем сучасної методики викладання іноземних мов – проблемі лінгвокраїнознавчої компетенції як складової професійної підготовки учнів на старшому етапі в ЗСО. Була доведена взаємозалежність психологічних механізмів формування лінгвокраїнознавчої компетенції та процесу підготовки учнів для подальшого вивчення та використання обраної іноземної мови у подальшому житті.

Такаж досліджена проблема формування країнознавчої та лінгвокраїнознавчої компетенції учнів на старшому етапі в ЗСО на уроках іноземної мови. Проаналізовано поняття "країнознавча компетенція", "лінгвокраїнознавча компетенція" та їх складові, розглянуті елементи мовленнєвої та не мовленнєвої комунікативної поведінки. Представлено прийоми та засоби залучення учнів до культури країни, мова якої вивчається.

У другому розділі розглянута надзвичайно важлива для визначення використання практичної значущості лінгвокраїнознавчого матеріалу під час навчання іноземнох мови. Розробка аспекту вивчення країни є однією з найактуальніших проблем у навчанні іноземних мов.

Організація викладання іноземних мов у тісному зв’язку з національною культурою людей, що вивчали мову, чітке викладання загалом, навчальних матеріалів, посилення спілкування та пізнавальної мотивації учнів, розширення загальнокультурного кругозору, урізноманітнення методик і форм роботи, звернення до інтелекту вимоги до навчання. Засвоєння мовного аспекту сприяє поглибленню знань учнів у галузі культури досліджуваної країни, що відбивається на адекватності їх мовленнєвої та соціальної поведінки у середовищі іноземних мов.

РОЗДІЛ 1
ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧА КОМПЕТЕНЦІЯ ТА ЇЇ ФОРМУВАННЯ НА БАЗІ ІСПАНСЬКОЇ МОВИ

1.1. Особливості та розбіжності понять «країнознавство» та «лінгвокраїнознавство»

Формування лінгвокраїнознавчих знань може бути предметом інтеграції у процесі спілкування іноземною мовою. В останні роки серед дослідників посилився інтерес до лінгвокраїнознавчої тематики та почуття мовознавства. Важливим завданням вивчення іноземної мови у ЗСО сьогодні – це мовні навички, тобто лінгвокраїнозначу знання в основу якиї покладено не тільки стандарти національних культур і традицій, але і загальна інформація та загальні культурні цінності. Але на жаль спектр сучасних навчальних програм недостатній для розвитку лінгвокраїнознавчої компетенії.

Сьогодні термін "мовознавство" використовується в різних країнах із різним тлумаченням. Наприклад, у Франції – "мова та цивілізація" ((langue et civilisation), в Німеччині її називають "культурологією" (Kulterkunde), іспанській методичній літературі – лінгвокультурна компетенція" (competencia linguistica). Як зазначив Векліч Ю.І., "Лінгвокраїнознавство порівняно молоде і ще недостатньо розвинена та вивчена область у мовознавсті, головним завданням якої є виявлення зв'язків між мовою та культурою людей, які говорять цією мовою. Мовознавство співвідноситься із загальною місцевою традицією як систематизований набір наукових знань» [3, с. 40-41].

У сучасній науково-методичній літературі лінгвокраїнознавство аналізується у двох вимірах: по-перше, лінгвокраїнознавство – це аспект методики навчання іноземних мов, які вивчають питання підбору способу інформування учнів про країну, мову якої вони вивчають з метою забезпечення їх практичного знання цієї мови [4, с. 320].

З іншого боку, лінгвокраїнознавство – це аспект навчання іноземної мови (поряд з лексичною, фонетичною, граматичною), яка відображає національно-культурний компонент мовних матеріалів. Кінцева мета оволодіння лінгвокраїнознавчим аспектом – це формування в учнів знань про **лінгвокраїнознавчу компетентність**, тобто – цілісну система уявлень про основні національні традиції, звичаї та реальність країни, мова якої вивчається, що дозволяє учням поєднати одну й ту ж саму інформацію, що й «носії» цієї мови і досягати повноцінної комунікації [5, с. 246].

Також слід наголосити на тому, що Веклич Ю. І. зазначає «комунікативна компетенція включає соціокультурну компетенцію, яка, в свою чергу, охоплює країнознавчу та лінгвокраїнознавчу компетенції» [2, с. 40-41].

Спершу потрібно вияснити та вказати, що таке країнознавча компетенція. За словами Веклича Ю.І. та Сабітової А.П., цей вид компетентність означає «знання студентів про культуру країни, мова якої вивчається (знання історії, клімату, географії, уряду, економіки, традиції та звичаї, спосіб життя, побут тощо) [2, с. 53-55].

З іншого боку, лінгвокраїнознавча компетенція окреслює право володіння учнями немовленневими особливостями такі як жести, міміка, символи, які супроводжується висловлюваннями) та мовленнєва поведінка носіїв мови в індивідуальні ситуації спілкування. Це означає створення цілісної системи уявлення в учня про суспільно-політичні та національно-культурні особливості держави, які дають їм право асоціювати одну й ту ж самі інформацію з окремою мовною одиницею, що й носії мови і у кінцевому результаті досягти таким способом повноцінної комунікації.

Лінгвокраїнознавство – галузь лінгвістичної науки, яка, з одного боку, зосереджується на оволодінні мовою, а з іншого - надає деяку інформацію про країну вивченої мови [6, с.5].

В основі лінгвокраїнознавства лежать наступні принципи:

Перший принцип – соціальна природа мови. Це єдність національної культури та мови, яку можна реалізувати у функціях. Одним з найважливіших є комунікація, яка є основним засобом передачі інформації від одного учасника комунікаційного процесу до іншого (умовою надання цієї функції є використання інформації про країну).

Другий принцип – це засвоєння людиною, яка виросла в одній національній культурі норми поведінки, основні факти, цінності і традиції іншої державної культури. Учні повинні не лише дізнатися про країну, а й виробити позитивне ставлення до неї.

Третій принцип – створення позитивного ставлення до людей - носіїв мови. Це один із найскладніших принципів, адже мета вивчення мови - це зближення людей чи народів.

Четвертий принцип втілює вимоги цілісності та однорідності процесу навчання мови: інформацію про країну слід отримувати з автентичних навчальних текстів [7, с.17].

Нарешті, **п'ятий принцип** також пов'язаний із конкретизацією специфіки краєзнавства: регіональний аспект навчання реалізує філологічний спосіб вторинного пізнання дійсності у навчальному процесі.

Щоб глибше зрозуміти спілкування іншою мовою, вчитель повинен максимально наблизити учнів до основних знань носіїв рідної мови. Вони різні та характерні для кожної держави і здебільшого невідомі іноземцям, що зазвичай значно ускладнює процес спілкування, оскільки взаєморозуміння неможливе без повної ідентичності усвідомлення комунікаторами реальності навколо них. Наприклад в іспанській мові існую два тотожних за звучанням фразеологізми але різних за значенням. **Jugar con el fuego –** грати з вогнем але **jugar con el fuego –** вилити душу**.** У той же час, український фразеологізм вилити душу може бути трактований в іспанській мові як **hablar con corazón en la mano.** Дослівний переклад – розмовляти із сердцем у руці але для українського сприймання це відповідно до «вилити душу».

Фонові знання передумови як основного об’єкта лінгвістики розглядається у працях Е. М. Верещагіна, В. Г. Костомарова. Вони були першими вченими, які обґрунтували об’єктивність існування фонових знань, виявили сукупну функцію лексичної семантики, розкрили лінгвістичну природу фонових знань, зміст накопичувальної функції мови, згідно з якою мовні одиниці є «контейнером» суспільної реальності. О. С. Ахманова зазначає, що незаперечною умовою здійснення будь-якого акту спілкування повинно бути загальне знання фактів оратора і слухача, що є основою мовного спілкування (у лінгвістиці їх називають «фонових знань») [22, с. 86].

Викладаючи іноземну мову, ви можете використовувати мовний матеріал у таких напрямках:

1. Сфера комунікації для домогосподарств.
2. Спілкування сфери сім'ї та домогосподарства.
3. Соціокультурна область спілкування.
4. Спортивно-оздоровча зона спілкування.
5. Ділова та торговельна сфера спілкування.
6. Навчально-професійне спілкування [8, с. 13-17].

Ю. Веклич зазначав, що тексти, які мають характер країни, набувають все більшого значення у процесі викладання іноземних мов. Завдяки таким текстам учні ознайомляться з реальністю країни вивченої мови, отримують додаткові знання у галузі географії, освіти, культури, тощо. Зміст місцевих текстів має бути значущим для учнів, вони повинні мати певну новизну, містити інформацію про державний устрій, географічне середовище, характерні предмети матеріальної культури, елементи фольклору чи особливості мовленнєвої поведінки та етикету »[9, с. 20-26].

Лінгвокраїнознавчий матеріал є сильним важелем для створення та підтримки інтересу до вивчення іноземних мов. Звідси випливає, що мотивація зростатиме та зміцнюватиметься, якщо все більше та ширше використовувати елементи лінгвістичні елементи [10, с. 72-76].

Отже, терміни "країнознавство" та "лінгвокраїнознавство" дуже близькі за своїм значенням, оскільки перша – наука про загальні закономірності розвитку країни, а друга – наука про те, як ці закономірності впливають на мову, що використовується в цій країні, і навпаки.

1.2. Сутність лінгвокраїнознавчого аспекту у змісті викладання іноземної (іспанської) мови

Як було зазначено, у будь-якому випадку головною функцією мови є функція спілкування, яка також служить засобом пізнання світу. Під час викладання іноземної мови студенти піддаються абсолютно новій культурі, тому студенти мають додатковий комплементарний філологічний метод опосередкованого пізнання невідомого світу. Якщо вважати мову зберігачем національної культури держави, то мовні одиниці можуть бути носіями країнознавчої інформації, яка так необхідна тим, хто її вивчає.

Тому слід пам’ятати під час навчального процесу, що всі явища місцевої історії у світі якимось чином відображаються в культурі, а потім передаються через мову. Тому викладання мови має здійснюватися з використанням лінгвокраїнознавчого підходу [11, с. 10-13].

Головна мета лінгвокраїнознавства – забезпечення комунікативної компетенції в актах міжкультурної комунікації насамперед через адекватне сприйняття мови співрозмовника і оригінальних текстів, розрахованих на носіїв мови. Лінгвокраїнознавчий підхід до вивчення іноземної мови забезпечує більш ефективне рішення практичних, загальноосвітніх і виховних завдань.

Лінгвокраїнознавчий аспект знаходить своє відображення в цілях та завданнях навчання іноземної мови, а також у змісті та прийомах навчання, що дає можливість цілеспрямовано проводити роботу з формування фонових країнознавчих знань з перших кроків. Можна казати про лінгвокраїнознавчий компонент змісту підручників, тому що він входить у цілі, зміст та прийоми навчання, які в них викладені[12, с.328].

Недарма французький учений Дж. Лачепа справедливо визнав: "... незалежно від підручника чи методу навчання, це інформація про культуру, особливо про головне багатство освіти. Вчитель не повинен обмежувати себе вузькими мовними цілями. Без використання явища культури вивчення мови збіднюється і зводиться до засвоєння фонетичних та граматичних явищ » [11, с. 10]. Загалом лінгвокраїнознавчий аспект – це вивчення зарубіжної культури, організація процесу, під час якого учні активно знайомляться із сучасною реальністю країни, її кліматичними умовами, географією, історією, політичним та соціальним життям, національними характерами, релігійними віруваннями, стереотипами [13, с. 11].

Створення історико-культурних концепцій про країну вивченої мови потребує наступності, різноманітності та емоційно-образотворчого вивчення зарубіжної культури порівняно з культурою своєї країни. Адже сприйняття зарубіжної культури завжди виявляється через призму власної. Лінгвокраїнознавство не може бути обмежене єдиною мовною системою. Це порівняльна наука, "... де явища однієї смислової системи протиставляються іншій".

Кожна іноземна мова має свої особливості, з якими стикаються всі, хто її вивчає. На кількість цих символів впливають не лише суто лінгвістичні, але й екстралінгвістичні фактори. Одним із таких факторів є подібність або відмінність мови, яка вивчається з рідною мовою учня на тому чи іншому рівні (граматичному, лексичному тощо). Особливі труднощі виникають при роботі з фоновим процесом навчання, нееквівалентною лексикою, реальністю мови та всім, що неможливо легко перекласти рідною мовою [13, с. 13-14].

Проаналізувавши взаємозв'язок елементів змісту іноземної культури з аспектами навчання, можно виділити компоненти іноземної культури як навчальні цілі через:

1. **Навчальний аспект** – соціальний зміст мети. Цей аспект включає оволодіння іноземною мовою як засобом міжособистісного спілкування, а також набуття навичок самостійної роботи як процесу підвищення рівня оволодіння іноземною мовою;
2. **Пізнавальний аспект** – лінгвокраїнознавчий зміст мети. Він використовується як засіб збагачення духовного світу особистості і реалізується переважно на основі сприйнятливої діяльності: читання та слухання;
3. **Аспект розвитку** – психологічний зміст мети. Цей аспект включає головну мету - розвиток мовленнєвих навичок, психічних функцій, навичок спілкування;
4. **Педагогічний аспект** – педагогічний зміст мети. Викладання культури іноземних мов - це засіб всебічної освіти [14, с. 38-43].

Причина в тому, що дві національні культури ніколи не будут абсолютно однакові: кожна з них складається з національного та міжнародного елементу. В області домовленості двох культур у навчанні мови допустимо використовувати техніку реляційного перекладу, але в зоні відмінностей це буде недоцільно: тут вдаватися до перекладу, домагатися згоди, зайве. Тому вчитель має задачі розвивати у свідомості учнів світогляд про нові предмети та явища, які не мають аналогів ні в рідній культурі, ні в рідній мові. Один з основних аспектів викладання іноземної мови - лінгвокраїнознавство – безпосередньо пов'язаний з культурною спрямованістю вивчення іноземної реальності [15, с.17].

Вивчаючи мову інших народів, учень так чи інакше приєднується до духовних цінностец країни, тому роль ясності наочних об’єктів у вирішенні проблеми, яка розглядається, безумовно, велика. Почнемо з того, що наочні матеріали активізують різні психічні процеси мови та мислення: пам’ять, сприйняття, мислення, уяву, сприяють створенню стійких образів, концепцій, ідей. Тому увага до іншомовної культури в основному зосереджена на музейних експонатах, картинах, предметах, мистецтві та історичних речах, а

ми зосередилися на тих частинах візуального образу, які відповідають конкретним, характерним національним та культурним фоновим знанням. Наголос на увазі супроводжується достатнім мовним коментарем до понять, які відсутні у рідній мові, вони не є невід'ємною частиною життя людей досліджуваної культури. Також було визначено набір даних, що є основним змістом мовного аспекту:

1. Дані про географію та історію країни, політичну систему, результати науки, культури, літератури, мистецтва, звичаїв і традицій народу тощо;
2. "Фонетичні знання", які присутні у свідомості всіх носіїв мови та складають основу акту спілкування;
3. «Невербальна мова» жестів, міміки, традицій, звичок, повсякденної поведінки [16, с.10-34].

Тому лінгвокраїнознавство є невід'ємною частиною вивчення будь-якої іноземної мови, в тому числі іспанської. При оволодінні іноземною мовою студенти стикаються з автентичною культурою, щоб студенти мали додатковий філологічний метод опосередкованого пізнання невідомого світу. Ця культура іноземної мови містить такі компоненти: освітній аспект, пізнавальний аспект, аспект розвитку та освітній аспект.

1.3. Формування лінгвокраїнознавчої компетенції на старшому етапі в ЗСО

Основна мета формування лінгвокраїнознавства – забезпечення комунікативної компетентності у міжнародному спілкуванні, особливо адекватним сприйняттям мови мовця та оригінальних текстів, призначених для носія мови.

На старшому етапі в ЗСО формування лінгвокраїнознавчої компетенції можно говорити про практичне значення лінгвокраїнознавства, яке збагачує знання про конкретну країну конкретною та переконливою інформацією про область суспільства та служить джерелом інформації з точки зору

мовленнєвої діяльності та демонструє реальне функціонування мовних засобів в автентичних документах та місцевих текстах, дає можливість не лише проілюструвати і систематизувати, але й активізувати комунікативно цінний лексико-граматичний матеріал у висловлюваннях, які мають локальний вміст. У процесі вивчення основ предметами лінгвокраїнознавчої компетенції є:

1. словниковий запас (лексика);
2. невербальна мова (жести, міміка, традиції, звичаї);
3. основні знання країни, мова якої вивчається (Іспанія);
4. мовні афоризми (фразеологія, прислів'я, прислів'я, крилаті вирази) [17, с. 30-31].

Вивчення таких лексичних одиниць може розпочатися вже на початкових етапах оволодіння іноземною мовою на уроках іноземної мови і продовжуватися до старшого єтапу включно коли учень вже володіє більшою частиною мовних знань та може користуватися новою для нього мовою. Так лінгвістично аспект поступово переплітається з власне лінгвістичним аспектом.

З точки зору взаємодії мовної структури та місцевої інформації створюється органічна система навичок та компетентностей спілкування. З методологічної точки зору, існує два способи подання інформації про країну:

1) Тематичний метод – якщо найбільш релевантна інформація про історію, географію, уряд, культуру тощо систематизовано аспекти країни, мова якої вивчається відповідні теми та повідомляються студентам;
2) Філологічний метод – якщо є регіональна інформація, вилучена з найбільш чужих структур - слів, фраз, речень, фрагментів тексту та цілих текстів.

Тому філологічний метод заснований на специфічній одиниці іноземної мови реалізуються майже виключно в процесі навчання мовлення цією мовою. Обидва методи тісно пов'язані один між один. У всіх випадках, коли є

вміст урок складається не лише з інформації про місцеві традиції, але і спосіб її вираження в вивченій мові, що є декілька мовні проблеми, які вирішують оптимізування навчання іноземної мови

У сучасних умовах лінгвокраїнознавчи аспект - це аспект навчання іноземної мови, який відображає національну та культурну складову мовного матеріалу.

Кінцевою метою оволодіння мовним аспектом є розвиток лінгвокраїнознавчої компетенції у старших учнів, тобто цілісна система уявлень про основні національні традиції, звичаї та реалії країни, мова якої вивчається, що дозволяє учням старших класів зв'язатися з мовною одиницею, а також носіями мови і досягти повного спілкування. На думку провідних методистів, інформація про природу країни повинна бути обов'язковою сформованою [17, с. 35-37].

Добре відомо, що оволодіння мовою та вивчення іноземної мови складаються з трьох взаємопов'язаних компонентів: використання цієї мови, усвідомлення природи цієї мови, розуміння рідної культури та мова яка вивчається. Кожна з цих частин є невід'ємною частиною професіоньного вивчення учнями іноземної мови. Важливо, щоб учні самі розуміли можливу різницю між своєю та внутрішньою іноземною культурою та змогли виробити позитивне ставлення до іноземних мов, національної культури, а також здатність долати комунікаційні бар'єри та лінгвокраїнознавчі відмінності між цими культурами.

Основою викладання іноземної мови є створення певного рівня навичок спілкування, які включають мовні та регіональні компетенції, тобто знання, вміння та навички, які слід використовувати у спілкування та пізнанні іноземних мовних та регіональних фактів.

Нові соціально-політичні, економічні, соціальні та культурні реалії в нашій країні та світі в цілому вимагають розширення функцій іноземної мови як предмета та зміненого погляду. Метою цього дослідження є створення комунікативної компетенції. Це означає, що учні в навчальному процесі

повинні не лише набувати необхідного мінімуму знань, умінь та навичок, а й розвивати здатність орієнтуватися на досить високому рівні не лише в сучасних духовних і матеріальних цінностях їх батьківщині, а також у світових іноземних мови з метою сприяння гармонійному та всебічному розвитку на основі гуманістичного підходу.

Слід зазначити, що створення лінгвокраїнознавчої компетенції як важливої частини спілкування іноземною мовою є дуже важливою частиною навчання іноземної мови на старшому етапі в ЗСО. За визначенням, Г.Д. Томахіна, процес викладання іноземної мови з урахуванням мовного підходу передбачає не тільки протиставлення двох мовних систем, але й протистояння двох культур, кожна зі своїми характеристиками [17, с. 40-55].

Процес формування навичок будь-якої діяльності, включаючи лінгвокраїнознавчу компетенцію, вимагає психологічного стану виправдання, тому потрібно спробувати проаналізувати, які психологічні механізми мають найбільший вплив створити лінгвокраїнознавчу компетенцію та точно визначити, як вона впливають на ефективність навчального процесу на старшому етапі в ЗСО.

У психологічних дослідженнях вітчизняних та зарубіжних психологів (А. В. Петровський, Ю. Л. Трофімов, ПАС. Гончарук, Т. С. Кудрін та інші) входять до основних психологічних механізмів формування лінгвокраїнознавчої компетенції мотиви, ставлення, пізнавальні інтереси, внутрішні та зовнішні потреби, рівень емоційного розвитку сфери та світогляду учнів під час вивчення іноземної мови.

Розглянемо ці механізми детальніше. У процесі вивчення іноземної мови починають діяти і особисті мотиви, які керують формулюванням, прийняттям і вирішенням певних завдань для досягнення конкретних цілей викладання іноземної мови спілкування. Пізнавальні мотиви у вивченні іноземної мови розрізняють так: інтерес до іноземної мови сприяє формуванню мотивів аналізу мовних явищ, розвитку мовного мислення; можливість використання іноземної мови як засобу обміну інформацією,

отримання знань за допомогою, вивчення культури, історії країни, мова якої вивчається, розширення кругозору, що є мотивом ставлення іноземної мови як необхідного засобу пізнавальної діяльності . Зауважимо, що мотиваційний аспект має також вирішальне значення для активізації всіх психологічних процесів - мислення, сприйняття, розуміння і придбання мовних матеріалів іноземної мови з місцевим змістом. Це необхідно для підвищння рівеня мотивації в учнів та підтримати розвиток їх знань та інтелектуалих заходи, що спрямовані на підвищення ефективності навчального процесу на старшому етапі в ЗСО.

На думку психологів (Ю.Л. Трофімов, П.А. Гончарук, Т.С. Кудріна, В.В. Рибалка) навички активізують мотиви, що посилюють їх вплив на поведінку; з іншого боку, швидкість і стійкість залежать від сили мотивації оволодіння навичками. Якщо формування лінгвокраїнознавчої компетенції вимагає тонкої роздільної здатності (тобто різниця дуже схожа), надмірна рушійна сила діє проти: під впливом сильного мотиву якість диференціації погіршується. Таким чином, чим сильніший мотив (певною мірою), тим швидше і стійкіше буде формуватися лінгвокраїнознавча компетенція в учнів під час навчання іноземної мови на старшому етапі в ЗСО.

За словами Г. В. Рогова та З. Н. Нікітенко, інтерес до процесу викладання іноземної мови досі зберігає внутрішні мотиви, засновані на діяльності іноземнї мови. З цієї причини, щоб підтримувати інтерес до вивчення мовної інформації потрібно розвивати особисті мотиви учнів.

У зв’язку з тим, що навчання спілкування іноземною мовою є перш за все особистісним процесом, в якому відбувається обмін ідеями, інтересами, передача характеристик, то при комунікативному навчанні необхідно враховувати особисті риси учнів що вивчають іноземні мову так як це є надзвичайно важливим фактором, не враховуючи перераховані вище фактори мовленнєвої діяльності. Сам розгляд особистісних характеристик викликає виникнення ситуативної мотивації спілкування, тобто вона забезпечує

ініціативну участь учнів під час вивчення уноземної мови в навчальній чи реальній комунікації [17, с. 50-57].

Успішне оволодіння іноземної мови у його пізнавальній функції сприяє формуванню мовного значення; задоволення когнітивних мотивів при вивченні іноземної мови та формують стійку мотивацію до постійної роботи з ним; використовувати чат для отримання певної інформації (читання преси, робота зі словниками), що робить цю мову необхідною мовою для пізнавальної діяльності учня, іноземна мова також посилює загальну пізнавальну активність учнів і тим самим підвищує мотивацію до вивчення мови [17, с. 61-69].

Слід також зазначити, що лінгвокраїнознавчий матеріал потрібно ретельно підбирати в процесі вивчення иноземної мови, оскільки система освіти стоїть на ролі підготовки учня для культурних цілей, професійного або особистого спілкування з представниками країн з іншими соціальними традиціями, соціальним замовленням та культурою мови. Узгодженість змісту освіти та методів подання матеріалу, пізнавальні потреби та інтереси учнів працюють проти формування негативного ставлення.

Оптимально підібраний мовний матеріал та ефективні вправи та завдання для його опрацювання зміцнюють усі компоненти мотивації: потреби, інтереси, емоції та мотиви. Професійне наповнення контентом навчання іноземної мови з використанням сучасних мовних матеріалів створює умови, що їх мотивують на навчальний процес, а також сприяє поглибленню та розширенню сфери пізнавальної діяльності в учнів більш ретельне створення лінгвокраїнознавчої компетенції в них. [17, с. 70-85].

Висновки до першого розділу

Отже, у першому розділи розглянуто одну з актуальних проблем сучасної методики викладання іноземних мов – проблемі лінгвокраїнознавчої компетенції як складової професійної підготовки учнів на старшому етапі в ЗСО. Була доведена взаємозалежність психологічних механізмів формування

лінгвокраїнознавчої компетенції та процесу підготовки учнів для подальшого вивчення та використання обраної іноземної мови у подальшому житті.

Визначено, що лінгвокраїнознавство - галузь лінгвістичної науки, яка, з одного боку, зосереджується на оволодінні мовою, а з іншого – надає деяку інформацію про країну вивченої мови, тому лінгвокраїнознавство є невід'ємною частиною вивчення будь-якої іноземної мови, в тому числі іспанської. При оволодінні іноземною мовою студенти стикаються з автентичною культурою, щоб студенти мали додатковий філологічний метод опосередкованого пізнання невідомого світу. Ця культура іноземної мови містить такі компоненти: освітній аспект, пізнавальний аспект, аспект розвитку та освітній аспект.

Такаж досліджена проблема формування країнознавчої та лінгвокраїнознавчої компетенції учнів на старшому етапі в ЗСО на уроках іноземної мови. Проаналізовано поняття "країнознавча компетенція", "лінгвокраїнознавча компетенція" та їх складові, розглянуті елементи мовленнєвої та не мовленнєвої комунікативної поведінки. Представлено прийоми та засоби залучення учнів до культури країни, мова якої вивчається.

РОЗДІЛ 2
ПРАКТИЧНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СТАРШОМУ ЕТАПІ В ЗСО

2.1 Складові лінгвокраїнознавчого аспекту та компетенції що використується на практиці в іспанській мові

Розглядаючи лінгвокраїнознавство як аспект викладання іноземної мови та сферу лінгвістики, зазначимо, що вона має власний матеріал. Однією з ключових наукових категорій цього матеріалу є фонові знання. Це означає знання світу у всьому світі (не в екологічному аспекті), який має середнього носія мови та певну культуру. Він розглядає слово як культурно-історичний феномен, як образ, що включає різні асоціації, особливо ті, які базуються на національній культурі та є невід'ємною частиною всіх тих, хто говорить цією культурою та мовою. Сам носій мови може не усвідомлювати свого лексичного походження, але це стає дуже важливим під час міжкультурного спілкування. Тому при навчанні мови необхідно оволодіти не лише словами, а й лексичним фоном мови, інакше поняття однієї мови переносяться на поняття іншої мови, тобто є мовним втручанням [17, с. 21].

Е. Верещагін та В. Костомаров у теорії лінгвістики визначають слово як окрему одиницю мови, яка містить знання про дійсність, що є невід'ємною частиною масової та індивідуальної свідомості, тобто слово вважається «посудиною знань. Слово складається з поняття чи логічного поняття, яке характеризується як наївне, повсякденне та логічне значення, яке є національною ідентичністю [18, с. 16].

До лексичних одиниць з національно-культурною семантикою належать:

1. **Нееквівалентна лексика** – назви реалій, предметів і явищ, які характерні для однієї культури і відсутні в іншій (назви імен, конкретних знарядь праці, назва регіону, архаїзми тощо);

2. **Конотативна лексика** – слова, які є абсолютно однаковими у позначенні, але мають відмінності за своїм культурно-історичним походженням (наприклад, назви кольорів як функція ідентифікатора «іноземний»);
3. **Фон словникового запасу** – назва явищ та предметів, які загалом збігаються в порівнянних культурах, але мають національні особливості функціонування.
4. **Ономастичний словник** – слова, які є національними, але мають культурно-історичні асоціації (компоненти - топоніми, власні назви тощо).
5. **Лексичні одиниці афористичного рівня** (прислів'я, крилаті вирази, цитати, прислів'я, які часто використовуються в різних алюзіях).
6. **Правила невербальної та вербальної поведінки** в різних ситуаціях спілкування; конфігурація мовного етикету певної етнолінгвістичної спільноти [18, с. 17-18].

З лексичної структури мови найбільшу складність становить лексика, яка не перекладається на рідну мову, тобто не має еквівалента, зазвичай такі слова просто переписуються і їх значення можна зрозуміти лише за допомогою тлумачного словника. Таким словником може бути: нееквівалентний (слова для вираження термінів без відповідності), лакунарний (слово, яке існує в одній мові, але не зустрічається в іншій), слова-реальність (слова, що означають явища та предмети, характерні для конкретної людини) [18, с. 19].

Фрази часто містять власні імена, факти, нееквівалентну лексику, а їх зміст, як правило, пов'язаний з такими національними особливостями, що іноземець не може знати без подальшого вивчення культури нації, мову якої він вивчає. Це їхня складність, але фразеологія є невід'ємною частиною мови, проявом культури та історії людей, які нею говорять, і тому вони повинні вивчати іноземну мову.

Розвиток національної культури відбувається не тільки в соціалізації людини, але і тоді, коли індивід вже сформувався, або коли він прийшов до умов нової національної культури або приєднався до неї через вивчення іноземної мови. У цьому випадку використовується термін «**акультурація**» – процес засвоєння людиною, яка виросла в національній культурі, елементах зарубіжної культури [19, с. 75-77].

До категорії навчальних посібників, які можуть наблизити учня до природного культурного середовища, належать автентичні матеріали: справжні літературні, художні, музичні твори, предмети дійсності (одяг, меблі, посібники) та їх ілюстративний образ. Цей список часто містить одноразові матеріали для щоденного використання, такі як плакати, анкети, квитки (подорожі та вступ), етикетки, пропозиції, рахунки-фактури, картки, брошури тощо. Специфіка цих інструментів полягає в тому, що вони забезпечують спілкування з житлом, реальними предметами, стимулюють майже реальне спілкування: учні і школярі ніби живуть усіма подіями, грають у певні завдання, вирішують проблеми (шопінг, поїздки, вибір з меню тощо), Викладаючи іноземну мову, ви можете використовувати мовний матеріал у таких сферах спілкування:

1) навчально-професійний: (оголошення про роботу; графік роботи; брошури різних навчальних центрів);

2) соціокультурні: запрошення на виставки, концерти, музеї);

3) побутові: (домашнє начиння; брошури, реклама готелів, кемпінгів, пралень);

4) комерційні та комерційні: (рекламні брошури про продукцію; запрошення – реклама в ресторанах, кафе; страви з замовлених страв);

5) спорт та здоров'я: (реклама медичних центрів, спортивних комплексів);

6) сімейні та побутові: (листи, листівки, запрошення; візитні картки)

[19, с. 78-80].

Ці матеріали використовуються для отримання знань про країну: наприклад, вчитель демонструє прагматичні матеріали, надає інформацію про те, чи учні (учні) самостійно "витягують" інформацію з матеріалів, а потім представляє свою версію під час уроку, слухає вчителя та інших учнів. Ця інформація може бути використана для організації мовного спілкування, розвитку усного мовлення у сферах спілкування: організації інтерв'ю, опитування навчально-спортивних центрів; вивчення вимог до отримання різних професій тощо.

Щоб викликати цікавість, пізнавальну активність, інтерес до вивчення мови, доречно було б вибрати матеріал для домашнього читання літературного та краєзнавчого змісту, він буде більш ефективним з точки зору викладання читання та говоріння та підвищення культурного та освітнього рівня учнів. Більш законно читати твори, а не продовження, ніж окремі тексти. Читаючи кілька уривків одного твору, нерозуміння певних моментів текстового фрагмента на уроці можна компенсувати під час обговорення того, що читається, що, у свою чергу, полегшує читання наступного уривку. Кожне продовження представляє певну кількість нової інформації, яка прив’язана до основного ядра історії. Постійне читання творів мистецтва забезпечує порівняно часте повторення лексичних одиниць у нових контекстах, поєднаннях та знайомих граматичних конструкціях з новим лексичним змістом. Словник літературних текстів тісно контактує із загальною лексикою розмовної мови.

Поряд з вирішенням основних мовних та мовних проблем домашнє читання, засноване на успіхах художньої літератури, може сприяти реалізації важливої навчальної мети – ознайомлення учнів та студентів із світом культури країни вивченої мови. Художня література є цінним джерелом знань про країну. Цінність місцевої традиції представлена окремим витвором мистецтва та цілою системою текстів, пропонованих для читання. Твори мистецтва можуть бути успішно використані як навчальні матеріали під час роботи своєю мовою та як загальнокультурна частина країни [20, с. 114].

2.2. Лінгвокраїнознавчий аспект та використання на уроках іноземної мови

Педагогічні науки та шкільна практика зосереджують свої зусилля на пошуку шляхів удосконалення уроку іноземної мови, основними напрямками якого є:

По-перше, одне з важливих завдань учителя – мобілізувати учнів до виконання завдань, досягнення цілей безпосередньо в класі. З цією метою необхідно планувати ретельно кожен урок, щоб там були передбачені техніка та засоби навчання заплановані в чіткій відповідності до наміченої мети.

По-друге, усвідомлення організаційної розбірливості кожної години з першої до останньої хвилини. Наочні посібники (карти, плакати, фотографії), технічні засоби (магнітофон, відеореєстратор, слайд-проектор), навчальні посібники, посібники та додаткова література готуються заздалегідь під час перерви, все необхідне розміщується на кожному робочому місці. Ви також можете встановити цікаве завдання для учнів, щоб включити їх у роботу з першої хвилини уроку. Замість домашніх завдань застосовуються різні методи фронтального прискореного тестування - тест письмової роботи, програмування, перфокарт тощо [21, с. 160].

Підвищення пізнавальної самостійності та творчої активності учнів, що є найцікавішою областю яка пов'язана із застосуванням методів та прийомів проблемного навчання та створення проблемних ситуацій як засобу підвищення пізнавальної активності учнів, сприяння підвищенню якості знань та створенню необхідних навичок та вмінь. Учні також повинні самостійно працювати з іншою літературою іноземною мовою, словниками, журналами та картами.

Оптимізація навчального процесу – цілеспрямований підбір найкращого варіанту відбору мовних матеріалів, який за певний проміжок часу забезпечує максимальну ефективність вирішення навчальних завдань з викладання іноземної мови в цих конкретних умовах школи, певного класу.

Інтенсифікація навчального процесу на уроці, що характеризується як - чим більше навчальних заходів та операцій, які виконують учні за годину, тим вища інтенсивність навчальної роботи. Ступінь інтенсивності навчальної роботи залежить від продуктивності кожної хвилини уроку, вмінь викладачів, підготовки учнів, організації заняття, наявності необхідного обладнання та його раціонального розміщення, правильної ротації праці та відпочинку тощо. З інтенсифікацією навчання студенти здобувають знання переважно на уроці і не мають навчатися вдома. Замість запам'ятовування студентам надається можливість краще зрозуміти та закріпити її, виконати творчі завдання, що викликають їх інтерес, почуття інтелектуальної задоволеності від добре виконаної роботи [23, с. 106-108].

Впровадження міжпредметних та внутрішньопредметних відносин при переході до нового матеріалу завдання та питання, пов'язані з відтворенням та подальшим виправленням, закладаються основи оволодіння новими матеріальними знаннями, практичними вміннями та навичками допомагають учням набувати цих знань у процесі викладання на основі особистих спостережень під час вивчення предметів, крім іноземних мов. Це можуть бути думки, концепції, закони, формули, фігури, які створюють опір, основу для повного сприйняття та розуміння нових знань. Однак відтворення основних знань повинно супроводжуватися його вдосконаленням: додаванням неповних, поглибленням поверхневих знань, розширенням вузьких знань, виправленням помилкових знань. Міждисциплінарні та міждисциплінарні зв'язки також здійснюються з метою узагальнення та систематизації широкого кола знань. Міжпредметні зв'язки сприяють набуттю системи знань про предмети, які вивчаються в окремих елементах з різних дисциплін.

А також удосконалення типології та структури уроку. У зв'язку з розвитком та зміною системи освіти, розробкою нових методів багато вчителів починають перебудовувати викладання іноземної мови. Що це? Найголовніше – звернути увагу на учнів у прагненні розвинути мотивацію,

інтерес до вивчення іноземної мови, намагання подолати формалізм в організації навчального процесу та оцінювання учнів, перейти від авторитарного способу спілкування із учнями до реального спілкування. Вчителі намагаються залучити інші цікаві матеріали про вивчення країни, спонукають учнів шукати ці матеріали набагато раніше, ніж передбачає програма, організовують роботу з газетами в класі, дбають про створення сприятливого психологічного середовища в класі. Пісні, вірші, театралізовані вистави в позакласній діяльності все більше проникають на урок і стають його обов'язковими елементами. Він починається з "навчання більш інформативно та змістовно, з метою посилення впливу на особистість учня через предмет, з метою розвитку не лише його світогляду, але й світогляду" [24, с. 237].

Це бажання більше покладатися на знання з оволодіння іноземною мовою, розвитку мислення, пам'яті, формування загальних та специфічних навичок навчання, таких як вміння користуватися словником, підручником.

В Україні зростає інтерес до викладання іноземних мов, тому необхідно розширити існуючу підготовку з цього предмету. Можна спочатку розпочати вивчення іноземної мови за наявності відповідної кадрової та матеріальної бази. Багато педагогів вважають, що найефективнішою формою навчання на ранніх етапах викладання іноземної мови є гра. Через гру учні розвивають інтерес до спілкування іноземною мовою, в ній залучаються елементи культури спілкування, формуються деякі навички, здійснюється міжнародна естетична освіта, створюється інформаційна база для іноземної мови, формуються мовні механізми. У межах існуючих організаційних форм можуть бути різні можливості для викладання іноземних мов, які відрізняються тривалістю курсу, датою та характером його початку та закінчення [25, с. 239].

Все це - пошук наявних резервів для підвищення якості та ефективності навчання, а також зусилля по створенню умов, які дозволять дітям легше освоювати основи спілкування іноземною мовою.

В інтенсивних методах, що мають велику методологічну цінність, використання зв’язного чудового тексту, різноманітні методи та багаторазове викладення тексту, широке використання групових форм роботи. При інтеграції положень про інтенсивність методів у шкільну систему необхідно враховувати наявність учнів, які не спілкуються, у кожній учнівській організації, а також тих, хто не має достатніх методичних навичок [26, с. 17-24].

Тому важливо створити диференційовані та індивідуалізовані освітні програми. Різні поєднання всіх форм роботи: індивідуальна, незалежна, пара, група є важливим засобом підвищення якості навчання та виховання учнів, дозволяє краще враховувати їх індивідуальні відмінності, сфери інтересів. Необхідно врахувати індивідуальні особливості учнів та дати їм можливість досягти запланованого результату. Навчання надзвичайно активне у впровадженні елементів самонавчання та взаємопов’язаного навчання.

Ідеї створення освітніх програм за допомогою комп’ютерів та відеозаписів та їх впровадження в шкільну практику надзвичайно перспективні. Інтенсифікація освіти як однієї з важливих сучасних тенденцій диктує необхідність модифікувати урок іноземної мови – змінити її на урок - шоу, урок – конференцію, урок – телеконференцію. Особливо важливим є доступ до інших практичних заходів, в яких спілкування відбувається справжньою іноземною мовою. Цей вихід можна зробити:

1. на внутрішньому рівні школи – у здійсненні спілкування з іноземними гостями;
2. на рівні міжшкільних закладів – організація транскрипції іноземною мовою, конкурси, фестивалі, тижні іноземної мови;
3. на позашкільному рівні - у процесі інтеграції учнів у фактичну роботу [27, с. 115-120].

Зрозуміло, що наміченого результату викладання іноземної мови можна досягти, якщо умови викладання покращаться і якщо школярі справді відчують, що їм справді потрібні практичні знання іноземної мови.

2.3. Методична розробка та способи міжкультурної взаємодії з використанням лінгворкаїнознавчого аспекту

Длярозуміння було проаналізовано, що саме є лінгвокраїнознавство з точки зору аспекту акультурації. А зараз ми можемо згадати термін «наочність». Загалом, наочність у ширшому розумінні є складною концепцією, що ще не до кінця вивчена. Це також одна із складових цілісної системи освіти, яка може допомогти учням краще засвоїти дослідницький матеріал вищього рівня на старшому етапі в ЗСО. І. А. Зімняя зазначає, що «цілі застосування наочності зумовлені завданнями, які стоять перед вчителем на старшому етапі вивчення іноземної мови. Ночність щодо передачі знань у навчанні іноземної мови може бути використана для: семантизації мовних матеріалів та організації запам'ятовування шляхом створення зв’язку між словесним та зоровим сенсорним способом реальності [28, с. 63].

Наочність - це предмет, який використовується для демонстрації під час навчального процесу, а також метод навчання, який, у свою чергу, ґрунтується на використанні відповідних предметів [19; 22]. В результаті був розроблений фразеологічний словник (додаток А) з використанням цього аспекту.

Мета вироблення фразеологічного словнику відповідає наступним прикладам:

1. розширення знань учнів про культуру країни, мова якої вивчається;
2. формування мовних компетентностей учнів;
3. розвиток вміння учнів слухати та говорити;
4. розвиток логічного мислення та пам'яті учнів.
5. виховувати та підтримувати мотивацію учнів до оволодіння іноземною мовою [29, с. 42-44].

Таким чином, фразеологічний словник, що є так званим прагматичним матеріалом може допомогти вирішити методичні та загальноосвітні задачі, які спрямовані на формування комунікативної компетенції учнів. Доцільність

використання фразеологізмів підтверджується ще і тим, що методично більш виправдано читати короткі вислови, а не окремі тексти [30].

Пропонуємо рольову гру для учнів 8-9 класів з використанням прагматичного матеріалу, а саме, рекламного проспекту товарів іспанської фірми, візитної картки та/або зразка замовлення. Під час гри учні можуть мінятися між собою ролями. Діючі особи: пан Іван Бондаренко (ім'я учня), який є комерційним директором однієї з українських фірм, та сенйоріта Гонсалез, яка є менеджером іспанської фірми "La belleza". Ця фірма бере участь у виставці в "Salon International" у Мадриді. Пан Бондаренко відвідує виставку з метою побачити стенд французьких партнерів. Він розмовляє з сенйоритою Гонсалез:

- Buenas tardes, señorita González, **pareces una estrella** (ісп. виглядати як зірка). Estaba buscando tu puesto. Recibí tu invitación hace unos días. Soy el director comercial de una empresa ucraniana. Ver mi tarjeta de **visita en dos ojos** (ісп. дивитися в два ока).

- Hola, señor Bondarenko. Encantada de conocerte. **Estoy satisfecho con tu visita como elefante** (ісп. бути задоволеним як слон). ¿Ya ha visto nuestro material publicitario: folletos, catálogos, precios? **Veo en tus ojos** (ісп. бачити по очам) que estás muy satisfecho.

- Sí, uno de sus diseñadores que **era terco como un toro** (ісп. впертий наче бик) los enmarcó para mí. **Hablamos abiertamente** (ісп. відкрита розмова – відверта розмова) con él y realmente noté que su stand está muy bien mantenido. Ideal para **mujeres de la edad de Balzac** (ісп. бальзакіський вік). ¿A quién puedo contactar para discutir problemas de pedidos?

- Contacte a Don Caruso, Director Comercial de nuestra empresa.

- Muchas gracias, señorita González, todavía no me despido. Estoy seguro de que **trabajaremos alma a alma** (ісп. працювати душа у душу).

Гра на цю тему можна повторювати, продовжувати та розширювати, включаючи нові матеріали та інших учнів, крім того, нові лексичні предмети будуть повторюватися учнями і тим самим краще закріпитися.

Так звані прагматичні матеріали допомагають вирішувати методичні та загальноосвітні проблеми, метою яких є формування комунікативної компетентності учнів.

Важливо також усвідомити, що інтернет є чи не першим способом міжкультурної взаємодії та частиною лінгвокраїнознавчого аспекту.

Інтернет надає вивчаючим іноземну мову унікальну можливість використовувати автентичні тексти, слухати та спілкуватися з носіями мови, тобто створювати природне мовне середовище. Але як ним користуватися? Як його використовувати в реальному процесі навчання? [31].

Основна мета викладання іноземних мов – формування комунікативної компетенції. Усі інші цілі (освіта, виховання, розвиток) реалізуються в процесі досягнення цієї мети. Коммунікативна компетенція в сучасному розумінні цього слова передбачає формування міжкультурної взаємодії.

На цей час ця мета найбільш затребувана учнями та студентами.

Хоча подальша спеціалізація учнів може бути не не пов'язана з закордонними поїздками, контактами з іноземними фахівцями, використання всесвітньої павутини стає все більш необхідною умовою для отримання та передачі інформації з будь-якої спеціальності. Сучасні засоби спілкування з партнерами, доступ до інформаційних ресурсів Інтернету включають відносно вільний контроль не лише комп’ютерних технологій, але й іноземної мови. Це реальність, яку ми маємо прийняти, і, звичайно, одна з причин, за якою ЮНЕСКО оголосив наступне століття століттям поліглотів. Інформація є пріоритетним значенням у епоху інформатизації. Шлях до успіху в багатьох сферах - це доступ до інформації та можливість працювати з нею, звичайно, не лише рідною мовою [32].

Специфіка предмета "іноземна мова" полягає в тому, що основним компонентом змісту навчання іноземної мови є не основи науки та методи

навчання, а викладання різних видів мовної діяльності: говоріння, аудіювання, читання, письмо. Щоб навчити учнів різних видів мовленнєвої діяльності, необхідно надати кожній дитині досвід мовленнєвої діяльності, який він / вона зараз опановує. Мовленнєвій діяльності можна навчати лише спілкуванню та живому спілкуванню і для цього потрібен партнер. Комп'ютерна програма, комп'ютерні диски можуть забезпечувати спілкування лише з машиною, а не з живою людиною. Виняток становлять комп’ютерні телекомунікації, коли учень вступає в жвавий діалог з реальним партнером – носієм мови. Система викладання іноземної мови повинна будуватися так, щоб учень мав можливість ознайомитися з культурою країни вивченої мови. Необхідно навчити учнів поважати прояви цієї культури, тобто мати міжкультурну взаємодію. Це завдання частково виконується шляхом вибору змісту в підручниках, посібниках. Однак справжнього знайомства все-таки не відбувається [33].

Що стосується Інтернету, то ось кілька прикладів цілей, для яких ми можемо використовувати його потенціал:

– включати мережеві матеріали до змісту уроку (інтегрувати їх у навчальний план);

– при самостійному вивченні поглиблення першої чи другої вивченої іноземної мови, усунення прогалин у знаннях, уміннях, навичках;

– для самостійного пошуку інформації учнями та студентами в межах проектної роботи;

– для самостійної підготовки до зовнішнього складання кваліфікаційного іспиту;

– для систематичного вивчення іноземної мови на відстані під керівництвом вчителя [34].

Інтернет може мати величезну кількість використання та можливостей. Перш ніж викладати в шкільній медіатеці або на домашньому комп’ютері, якщо такий існує, вчитель може підібрати автентичні матеріали для читання, пов’язані з темою усного дослідження. Якщо на вашому комп’ютері є

звукова карта, можно записувати (якщо у вас технічні умови) та аудіоінформацію (мова політиків чи державних діячів, цікаві виступи на різні теми носіїв мови з різних питань), тим самим звужуючи їх до необхідних меж на вашому магнітофоні. Вчитель може провести усне обговорення електронних листів, отриманих від партнерів проекту, вести дискусії в групах для співпраці, обговорювати певну проблемну інформацію, отриману з Інтернет-джерел, а потім організувати загальну дискусію про весь клас. В Інтернеті є фразеологія, реальність, ідіоми, прислів'я, прислів'я, неологізми, що відображають специфіку вивченої мови та культури людей, у віртуальних бібліотеках є твори мистецтва та публіцистики авторів країни вивченої мови, а також довідники країнознавчого характеру [35].

Якщо учень хоче обмінятися думками щодо проблеми з громадянами країни, мову якої він вивчає, він має можливість прилучитися до багатьох чатів або конференцій електронною поштою і може обговорювати ті самі питання на уроці (наприклад, президентські вибори в країні, події в різних куточках світу, ідеї про читання книги, особливість формування національної кухні в Іспанії, традиція відзначати ті самі свята, що і Різдво). Можна підібрати дуже цікаві ілюстрації. У цьому ми бачимо діалог двох культур, стимульований реальними контактами з представниками цієї культури.

Таким чином, використовуючи інформаційні ресурси Інтернету, можна більш ефективно вирішити низку проблем, включаючи проблеми мовного характеру, такі як ознайомлення з культурною інформацією, включаючи мовний етикет, ознаки мовної поведінки, культурні знаки, традиції країни дослідження [36].

Опрацювання лінгвокраїнознавчих краєзнавчих матеріалів, що стосуються звичаїв та традицій іспанців, сприяє всебічному виконанню загальних та розвивальних завдань у середній школі. У процесі вивчення міжпредметних зв'язків: іспанська мова - географія, історія, народознавство. Уроки, проведені нетрадиційним шляхом, сприяють розвитку пізнавального

інтересу учнів до вивчення іспанської мови. Пропоную ще один варіант цього уроку для старшого етапу в ЗСО:

табл. 1

Етап. Мета. Прийом	Зміст роботи
Основна частина уроку **Етап 3.** **Мета:** Актуалізація опорних знань **Прийом:** Робота в групах	**I. Проведення усного тесту** **1)** Comencemos con el más simple. Cuando te sientas en un charco, entonces: a. Te estas escondiendo del mundo exterior b. Desapareces por mucho tiempo c. Entras en una situación en la que puedes hacer bromas d. Experimentarás un amargo fracaso e. Los dos puntos anteriores **2)** Y cuando alguien está tapado por el cinturón, ¿qué significa? a. Que en este punto hiciste algo genial b. Esto significa que alguien tiene hambre c. Significa hacer de alguien tu sujeto d. Que tratar tu espalda e. Es hora de darle un cinturón a alguien **3)** Entendido. Y si las orejas de alguien hacen cosquillas, ¿cuál es el punto? a. Alguien mintió, eso es todo b. Eso se dice demasiado detrás de escena c. Que nuestro paciente no oye nada d. Que ahora es la temporada de besugo e.Esto es antes de que la comida fuera increíblemente deliciosa **4)** Aparentemente fue difícil con estos oídos. ¡Al menos mátate! Por cierto, ¿qué significa esto? a. En mi opinión, estoy desesperado, de hecho, esto es de lo que estamos hablando b. Como "¿casi muero de risa?" **5)** Cuando cortas un tronco a través de un tocón, ¿qué sueles escuchar desde lejos? a. Que haces trabajo innecesario b. Que la carga es demasiado pesada y que todo debe desecharse c. Es hora de huir del jardín de otra persona.

	d. Que eres ignorante y haces todo descuidadamente e. Que encontró la solución correcta en el dilema logístico **6)** Y para un alma gordita, ¿cómo es? a. Por todo el dinero del mundo b. Para nada **7)** Si alguien cocina sopa, significa que: a. Alguien está provocando intriga b. Alguien no entiende de qué está hablando. c. Estás siendo intimidado d. Alguien es un cocinero experto. **8)** Cuando sabes coser jabón. Y cosido y cubierto, ¿cómo es? a. Esto se trata de engaño b. Eso ya no se puede cambiar c. Se trata del mercado monetario falsificado d. Lo que permanece desconocido e. Cosido y cubierto es el final **9)** Y cuando sacudes los pantalones, entonces: a. Estas bromeando b. Muestras personaje c. Te escapas con todas tus fuerzas d. Estabas muy asustado e. Los dos anteriores **10)** Acabado. Cuando crías pollos, entonces: a. Le cuentas a alguien problemas b. Difundes noticias falsas c. Tienes intriga en el lado d. Terevenish sobre algo no vale la pena prestar atención e. Compartes entidades inseparables

Висновки до другого розділу

Отже, тема другого розділу є надзвичайно важливою для визначення використання практичної значущості лінгвокраїнознавчого матеріалу під час навчання іноземнох мови. Розробка аспекту вивчення країни є однією з найактуальніших проблем у навчанні іноземних мов.

Організація викладання іноземних мов у тісному зв’язку з національною культурою людей, що вивчали мову, чітке викладання загалом, навчальних матеріалів, посилення спілкування та пізнавальної мотивації учнів, розширення загальнокультурного кругозору, урізноманітнення методик і форм роботи, звернення до інтелекту вимоги до навчання. Засвоєння мовного аспекту сприяє поглибленню знань учнів у галузі культури досліджуваної країни, що відбивається на адекватності їх мовленнєвої та соціальної поведінки у середовищі іноземних мов.

ВИСНОВКИ

Результати дослідження дозволяють зробити наступні висновки:

1) Лінгвокраїнознавчий матеріал є запорукою створення та підтримки інтересу до викладання іноземних мов і служить опорою для забезпечення мотивації;

2) Засвоєння лінгвокраїнознавчого матеріалу як найважливішого компонента комунікативних навичок створює мовні навички, що дозволяють досягти повноцінного спілкування з представниками зарубіжної культури;

3) Лінгвокраїнознавчий підхід до вивчення іноземних мов враховує взаємозв'язок та взаємодію культури та мови та представляє цей процес у вигляді цілісної структури одиниць, у єдності їх мовного та немовного змісту;

4) Набуття знань про культуру, історію, реальність та традиції сприяє вихованню позитивного ставлення до іноземних мов, до культури людей, які розмовляють цими мовами;

5) Викладання іноземної мови крізь призму лінгвокраїнознавчої компетенції може і має здійснюватися сьогодні за двома напрямками - як викладання лінгвокраїнознавства як окремої дисципліни, так і на уроках мовної практики.

Таким чином, проблеми лінгвістичного володіння іноземною мовою та відповідною культурою вивчаються в лінгвокраїнознавстві. У сучасній методичній літературі мовознавство оцінюється з двох сторін.

Кінцевою метою оволодіння мовним аспектом є формування мовної компетенції учнів, тобто цілісної системи уявлень про основні національні традиції, звичаї та реальність країни, мова якої вивчається, що дозволяє студентам асоціювати з мовною одиницею ту саму інформацію, що і носіїв мови, та досягти повного розуміння іноземного тексту при спілкуванні з іноземцями.

Можна зробити висновок, що формуванню країнознавчої і лінгвокраїнознавчої компетенції присвячено багато робіт вчених-методистів, деякі з них розкривають також проблему формування вербальної комунікативної поведінки, тоді як проблема формування в учнів початкових класів невербальної комунікативної поведінки залишається невирішеною. Таким чином, перед педагогами новаторами, методистами та науковцями постає завдання розробки методики формування в учнів країнознавчої та лінгвокраїнознавчої компетенції шляхом навчання їх стандартів вербальної та невербальної комунікативної поведінки.

Вивчення іноземної мови нерозривно пов'язане з зануренням у культуру її народу, оскільки мова і культура нероздільні. Діти, особливо учні початкових класів, повинні вивчати іноземну мову як засіб спілкування, а також як елемент залучення їх до культури англійського народу.

У сучасних умовах іноземна мова розглядається і як засіб спілкування, і як засіб залучення школярів до культури іншого народу. Це поступово стає домінуючою стратегією викладання іноземної мови в початковій школі і зумовлює потребу у формуванні в учнів країнознавчої та лінгвокраїнознавчої компетенції.

Відповідно до поставлених завдань у роботі було дано основні визначення країнознавства та лінгвокраїнознавства; була проаналізована педагогічна, наукова, психологічна та методична література; з якої була розроблена система практики іспанської мови використовуючи мовний аспект. Терміни "країнознавство" та "лінгвістика" близькі їх значення, бо перше – це наука про загальні закони друге – наука про те, як ці закономірності впливають на них мова, яка використовується в цій країні, і навпаки. Також був визначений набір даних, що становить основний вміст мовний аспект. Це дані про географічне положення, клімат, історія держави, політична система, культурні досягнення, література архітектура, наука, мистецтво, звичаї та традиції людей тощо. " знання "та" невербальна мова ".

Лінгвокраїнознавство є невід’ємною частиною дослідження кожної іноземної мови, особливо іспанської.

Лінгвокраїнознавчий матеріал містить певні типи лексики конотативний словник, фоновий словник, ономастичний словник, лексичний словник одиниці на рівні афоризму, правила вербальної та невербальної поведінки та фразеологія).

Проаналізовано мету та позитивні особливості використання чіткості відповідно був розроблений фразеологічний словник на певну тему.

Враховуючи це, можна стверджувати, що всі цілі дослідження були проаналізовані та виконані. Вважаю, що тема роботи була розкрита послудовно та грунтовно та робота може бути допущена до захисту.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Арія М.А. Лінгвокраїнознаство і викладанні іноземних мов в старших класах середньої школи // ИЯШ. - 1990. - №2. - С. 11-16
2. Бориско Н.Ф., Ішханян Н.Б. Соціально-психологічні передумови формування лінгвосоціокультурной компетенції // Іноземні мови. - 1997. - №1. - С. 53-55
3. Васильцова І. Вчимося із задоволенням та користю // Іноземні мови в навчальних закладах-2005.-№1.- С. 84-89
4. Верещагін Є.М. Лінгвокраїнознавчі теорія слова. - М .: Рус. мова, 1980. - С. 320
5. Верещагін Є.М., Костомаров В.Г. Мова і культура. - М .: Рус мову, 1990. - С. 246
6. Казачінер О.С. Роль наочності у навчанні іспанській мові молодших школярів. // Іспанська мова мова та література. -2004. -No13.- С.2-5
7. Коломінова О.О. Методика формування соціокультурної компетенції учнів старшого шкільного віку в процесі навчання усного іншомовного спілкування. - Автореф. дис. ... канд. пед. наук. - К., 1998. - С. 17
8. Кричевська К.С. Прагматичні матеріали, що знайомлять учнів з культурою і середовищем проживання жителів країни досліджуваного мови // ИЯШ. - 1996. - № 1. - С. 13-17
9. Крупко О.Г. Лінгвокраїнознавчий підхід як фактор розвиваючого навчання // ИЯШ. - 1990.- №6.- С.20-26.
10. Леонтьев А.А. Розумові процеси в засвоєнні іноземної мови. // Іноземні мови в школі, N5, 1975 -С.72-76
11. Мельник П.Ю. Реклама як фактор проблемної організації засвоєння соціокультурної. Информації. Старшокласник // Іноземні мови. - 2001. - №4 - С. 10-13
12. Методика навчання іноземних мов у Середніх навчальний заклад: Підручник. - Вид. 2-ге, випр. и перероб. / Кол. авторів під керівн. С. Ю. Ніколаєвої. - К .: Ленвіт, 2002. - С. 328

13. Миролюбов А.А. Культурознавча спрямованість у навчанні іноземних мов // ІЯШ.-2001 №5.- С. 11-14
14. Нефедова М.А. Відбір матеріалів лінгвокраїнознавчого змісту для читання в 7-9 класах // ИЯШ. -1991. - №4. - С.38-43
15. Оберемко О.Г. Лінгвокраїнознавчий аспект навчання іспанської мови в 5-7 класах середньої школи: Автореф. дис. ... канд. пед. наук. - М., 1989. - С. 17
16. Пасів Є.І. Комунікативна іншомовна освіта: Концепція розвитку індивідуальності в діалозі культур. - Липецьк, 1998. - С. 10-34
17. Перкас С.В. Повторюваність і варіативність при освоєнні країнознавчої інформації // ИЯШ. - 1992. - №5-6. - С.30-90
18. Першукова О.О. З історії розвитку соціокультурних аспектів Вивчення іноземних мов у Европе // Іноземні мови. -1999. - №4. - С.16-19
19. Пірхавка Н.Є. Використання лінгвокраїнознавчих матеріалів в процесі викладання французької мови за кордоном // ИЯШ. - 1992. - №1. - С.75-80
20. Попроцька О. Лінгвокраїнознавчій підхід до Вивчення іноземної мови у вітчізняній школі / О.В. Попроцький. // Вісник ЛНУ ім. Т.Шевченка. - № 9 (220) Ч. III. - 2011р .- С. 111 - 114
21. Савіна С.Н. Позакласна робота з іноземних мов. - М: Просвітництво. 1991. - С. 160
22. Салановіч Н.А. Використання лінгвокраїнознавчих матеріалів при навчанні іспанської мови // ИЯШ. - 1992. - №3-4. - С.81-85
23. Салановіч Н.А. Навчання читання автентичних текстів лінгвокраїнознавчого змісту. // ИЯШ. - 1999. - №1. - С.18-21. - №2. - С. 106-108
24. Сафонова В.В. Вивчення мов міжнародного спілкування в контексті діалогу культур і цивілізацій. - Воронеж: Витоки, 1996. - С. 237
25. Сафонова В.В. Вивчення мов міжнародного спілкування в контексті діалогу культур і цивілізацій. - Воронеж: Витоки, 1996. - С. 239
26. Сафонова В.В. Лінгвокраїнознавство в системі сучасної мовної освіти / / ИЯШ. - 2001. - №3. - С. 17-24

27. Сафонова В.В. Лінгвокраїнознавство в системі сучасної мовної освіти / / ИЯШ. - 2001. - №3. - С. 115-120
28. Селіванова Н.А. Літературно-країнознавчий підхід до відбору текстів для домашнього читання // ИЯШ. -1991. - №1. - С.60-64
29. Чернова Г.М. Про роботу з сучасними лінгвокраїнознавчими матеріалами на уроці іспанської мови // ИЯШ. -1999. - №6. - С.42-48
30. Веклич Ю.І. Лінгвокраїнознавчій аспект навчання іноземної мови у підготовці майбутніх учителів початкової школи. https://www.psyh.kiev.ua/%D0%92%D0%B5%D0%BA%D0%BB%D0
31. Верещагін Є. М. Мова і культура / Є. М. Верещагін, В. Г. Костомаров. - С. 1038 https://www.twirpx.com/file/761727/
32. Верещагін Є. М., Костомаров В.Г. Лінгвокраїнознавчі теорія слова. - С. 320 https://www.twirpx.com/file/231492/
33. Верещагін Є.М., Костомаров В.Г. Лінгвокраїнознавство і текст - С. 181 https://www.twirpx.com/file/1529934/20
34. Зимова І.Я. Основні цілі застосування наочності при навчанні іноземної мови в середніх навчальних закладах. http://elib.cspu.ru/xmlui/bitstream/handle/123456789/
35. Кечік О.О ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧІЙ АСПЕКТ НАВЧАННЯ іноземної мови в середніх навчальних закладах. www.rusnauka.com/8._NPE_2007/Philologia/20941
36. Кондратьєва О. ЗАСТОСУВАННЯ лінгвокраїнознавчого підходу у процесі Вивчення іноземної мови в контексті полікультурного освітнього середовища https://www.cuspu.edu.ua/ua/konferentsii-2016-2017-n-r/internationalscientific-and-practical-internet-conference-foreign

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ДО ДОДАТКУ А

37. Formet Fernández M. de M. Universales metafóricos en la significación de algunas expresiones fraseológicas // Revista de Lingüística española. - 2002. - № 30. - P. 357-381.
38. Luque Durán J. de D. Tipología léxica y tipología fraseológica: universales y particulares / Luque Durán J. de D., Manjón Pozas F.J. - Granada: Método Ediciones, 1998. - 165 p.
39. Martínez Marín J. Estudios de fraseología española / José Martínez Marín. - Ágora, Málaga, 1996. - P. 59-69.
40. Martínez Montoro J. La fraseología en Estudios de Lingüística / José Martínez Montoro. - Universidad de Alicante, 2002. - № 16. - 110 p. Cabrera J. C. El universo de las lenguas. Clasificación, denominación, situación, tipología, historia y bibliografía de las lenguas / Juan Carlos Moreno Cabrera. - Madrid: Editorial Castalia, 2003.
41. Pamies Bertrán A. Modelos icónicos y archimetáforas: algunos problemas metalingüísticos en el ámbito de la fraseología /Antonio Pamies Bertrán - 2002. - № 4. - P. 9-20.
42. Ruiz de Mendoza Ibáñez F. J. Introducción a la teoría cognitiva de la metonimia / Francisco José Ruiz de Mendoza Ibáñez. - Granada, 1999. - 137 p.
43. Suárez Cuadros S. J. Estudio comparativo de los fraseologismos con un componente animal en los idiomas español y ucraniano / Simyn <http://digibug.ugr.es/bitstream/10481/1397/2/16540955.pdf.txt> José Suárez Cuadros. - Kyiv, 2001. - 48 p.
44. Ullman S. Semántica. Introducción a la Ciencia del Significado / S. Ullman. - Madrid: Aguilar, 1967. - 258 p.J.F. Metaphor, metonymy, and image schemas // Journal of English Studies / Juan Fernando Velasco. - 2001-2. - Vol. 3. - P. 47-63.A. Semantics, Culture and Cognition. Universal Human Concepts in Culture. Specific configurations / Anna Wierzbicka - Oxford: Oxford University Press, 1992. - 487 p.

45. Zulategui J. P. L. En torno a la semántica de las colocaciones fraseológicas // Estudios de lingüística. - Quinta Impresión. - S.L., 2002. - №16. - 41 p.S. Introducción al estudio de las expresiones fijas // Studia Romanica et Linguistica / Sebastián Zuluaga. - Francfort-Berna-Cirencester: Lang, 1980. - 312 p.

ДОДАТОК А.
ФРАЗЕОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК З ВИКОРИСТАННЯ ЛІНГВОКРАЇНОЗНАВЧОГО АСПЕКТУ

№	Фразеологізми – зоологізми	
1	1.1. Dar pepa y palmo. (Венесуела) 1.2. Hacer de un camino dos mandados 1.3. Matar dos pájaros de un tiro	Вбити двох зайців
2	2.2. Cuando lluevan habas 2.3. Cuando las ranas críen pelo	Як рак на горі свиснить
3	Callarse como un muerto	Німий як риба
4	4.1. Toro corrido 4.2. Perro viejo	Стріляний горобець
5	Vivir como el perro y el gato	Жити як кішка з собакою
6	Mirlo blanco	Біла ворона
7	Martillar en hierro frío	Битися як риб об лід
8	Coger al toro por los cuernos	Брати бика за роги
9	Donde menos se piensa salta la liebre	Ось де собака зарита
10	Tener un hambre de lobo	Голодний як вовк
11	Estar como sardines en lata	Бути як сардини у консервах
12	Una gota de agua en el mar	Купити кота у мішку
13	Pescar en río revuelto	Ловити рибу у мутній воді
14	Atar los perros con longanizas	Наче кури не клюють
15	Más vale pájaro en mano que ciento volando	Краще синиця у руці ніж журавель у небі
16	A vista de pájaro	З пташиного польоту
Фразеологізми - метеорологізми		
17	Desaparecer como por encanto	Як вітров здуло

18	Caer algo como una bomba	Як гром серед ясного неба
19	Llover a cántaros	Лити наче з відра
20	Caer como una bomba	Впасти наче сніг на голову
21	Echar chispas	Кидати грім та блискавку
	Фразеологізми - індустріалізми	
22	Este mundo es un pañuelo	Мир тісний
23	Sin ton ni son	Ні до села, ну до міста
24	Cortarse los caminos para la retirada	Зпалювати мости
25	A cada santo le llega su día	І на твоїй вулиці буде свято
26	La prensa del corazón	Жовта преса
27	Pagar con tarjeta	Розплатитися карточкою
28	Pagar en metálico/en efectivo	Розплатитися готівкою
29	29.1. La pasta 29.2. La guita 29.3. La mosca 29.4. La plata 29.5. La pela	Гроші
30	Hora punta	Вид на море
Фразеологізми, що стосуються різних сфер життя		
31	Una gota de agua en el mar	Крапля в морі
32	32.1. Prometer el oro y el moro 32.2. Prometer la luna 33.3. Prometer montes de oro y maravillas	Обіцяти золоті гори
33	33.1. Elite social 33.2. Crema de la sociedad	Вершки соціуму
34	Estar como en el cielo	Бути на сьомому небі
35	Pegarse al teléfono	Висіти на телефоні
36	Ser dos tal para cual	Два сапоги пара

37	Quedarse de piedra	Стати камнем
38	Emprender la marcha	Вирушити у шлях
39	Artículo de lujo	Предмет розкоші
40	Caerse de un guindo	Впасти з вишневого дерева
41	Caérsele el moco	Загубити землю під ногами
42	Echar a suertes	Орел або рішка
43	Ser el pan de cada día	Хліб насущий
44	Ver la velocidad con el tocino	Як день та ніч
45	45.1. Estar de mal talante 45.2. No estar con sus alfileres	Бути як не у своїй тарілці